

STATENS VEGVESEN

TELEMARK

VEGKONTORET, SKIEN

Hd - 788 A

Tilleggsrapport nr. 1a

Rv. 37/02 Austbø - Frøystul

Undersøkelse for fresing- og

bitumenstabilisering i eksist. veg.

Laboratorieavdelingen

Hd - 788 A
Tilleggsrapport nr. 1a
Rv. 37/02 Austbø - Frøystul
Undersøkelse for fresing- og
bitumenstabilisering i eksist. veg.

Laboratorieavdelingen
Telemark vegkontor
Skien, 17. januar 1990
Saksbehandler: S. Dahl

Innhold: Sammendrag
Orientering
Framgangsmåte
Konklusjon

Bilag tegningene Hd-788 A - 1a,

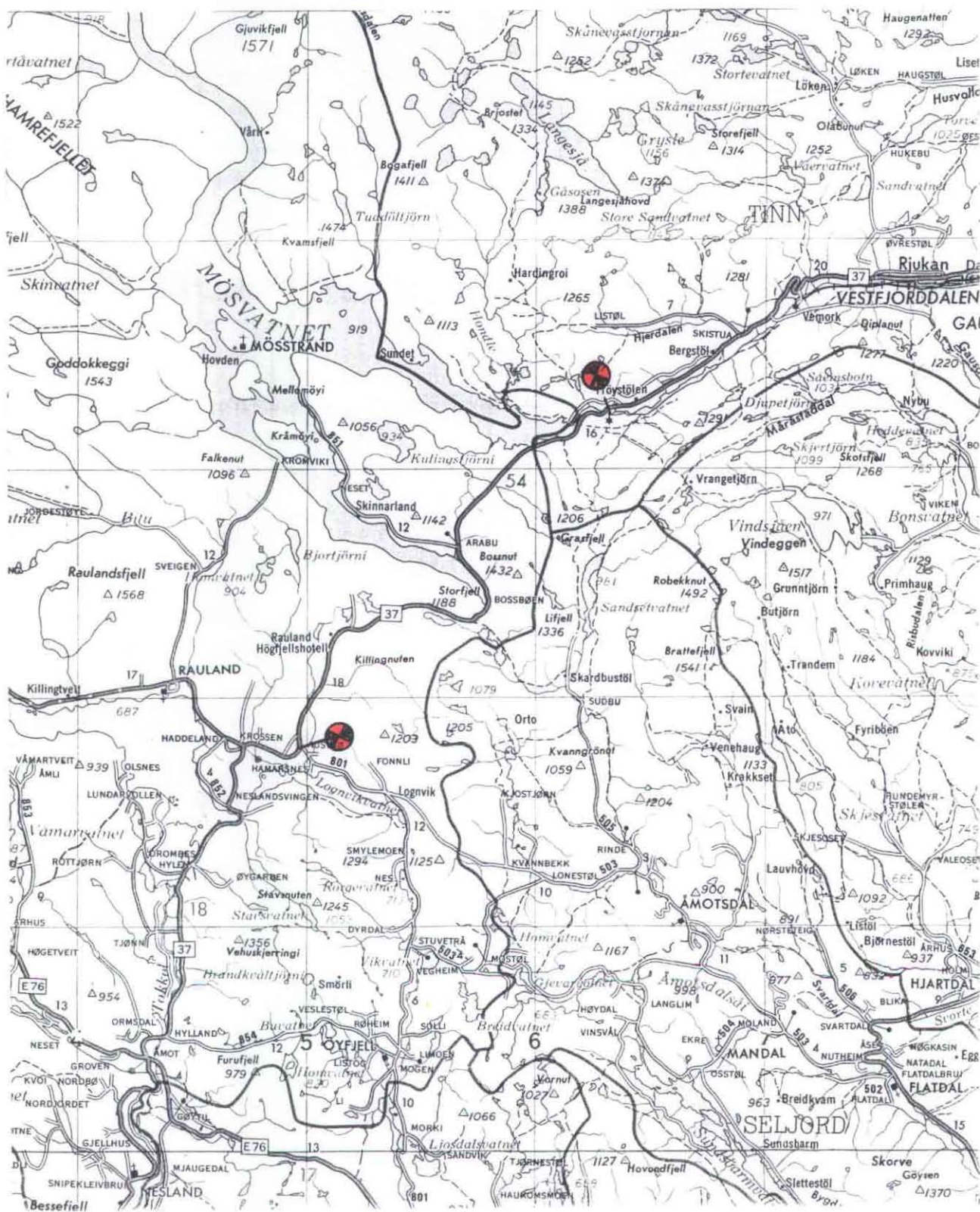
Utsendelse: JOS
M/TH
MTh
SD
Arkiv

SAMMENDRAG

Det er stilt spørsmål om rv. 37/02, Austbø-Frøystul, kan utbedres/forsterkes ved hjelp av fresing- og bitumenstabilisering i eksisterende veg i stedet for tradisjonelle forsterkningsmetoder.

En slik løsning forutsetter at det er forholdsvis lite stein (over 80 mm) i det øvre lag av vegkroppen som skal bearbejdes.

For å undersøke dette er det gravd en rekke prøvehull med jevne mellomrom på ovenfornevnte strekning. Resultatet er framstilt i vedlagte fotoserie med kort kommentar til hvert prøvehull.

ORIENTERING

Rv. 37/02, Austbø-Frøystul, skal utbedres/forsterkes i 1990.

Det er utarbeidet rapport Hd-788 A for strekningen. Rapporten tar utgangspunkt i tradisjonell forsterkning på eksisterende veg, masseutskiftning etc.

Pga. liten tilgang til materialer i området er det stilt spørsmål om vegen kan utbedres ved fresing og bitumenstabilisering i eksisterende veg.

En slik løsning forutsetter at det er minimalt med stein over en viss størrelse i den øvre del av vegkroppen som skal bearbeides og bitumenstabiliseres.

Lab. har fått i oppdrag å undersøke dette.

FRAMGANGSMÅTE

Det ble gravd ett prøvehull på ca. 1,5 m² (1,0 x 1,5) ved hver km stolpe i vekselvis høyre- og venstre kjørefelt. Gravedybden var fastsatt til ca. 15 cm under topp dekke. Etter å ha fjernet dekket ble den øvre del av "bærelaget" gravd opp og lagt ut ved siden av prøvehullet. Stein over 80 mm ble utsortert og telt. Deretter ble materialet beskrevet/visuelt bedømt og avfotografert.

I tillegg er det tatt inn prøver av det oppgravde material for å analysere korngradering, humusinnhold ol. som kan ha innvirkning på bitumenstabilisering.

Mellom Skinnarbu og Frøystul (km 22,5-26,5) er det tatt flere prøvehull (hver 500 m) pga. vegens dårlige tilstand på denne strekning.

KONKLUSJON

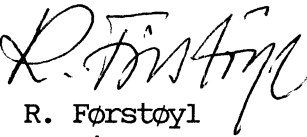
Vegen er belagt med fast dekke (Aog, Alg og Og) i 1969-72. Dekke-tykkelsen varierer mellom 3 og 7 cm.

Det er stedvis dype hjulspor, kantsvikt og store ujevnheter på dekke-overflaten i lengde- og tverrprofilet.

"Bærelaget" består hovedsaklig av humusholdig sandig grus/grusig sand med tildels mye stein (sams masse).

I 7 av de undersøkte prøvehull var det ingen eller maks 1 stein over 80 mm. I de øvrige (25) hull var det mellom 4 og 53 stein. Gjennomsnittlig er det 13,5 stein pr. prøvehull (eller 9 stein pr. m²) i de prøvegropene som inneholder stein over 80 mm. Av disse er det ca. 1,2 stein pr. prøvehull som har en diameter $D \geq 200$ mm.

Forøvrig vises det til vedlagte billedserie med kort kommentar til hver prøvegroup.

R. Førstøyl
overing.

S. Dahl
avd.ing.